

Но, братя Българи, вы които оставате еще вънъ отъ оградътъ на народната наша Черквя, вы на които скърбътъ и страданиета помрачаватъ свѣтлытъ минути на нашата радост, дерзайте и не ся отчайвате! Бѫдете увѣрены, че ако и въ по-друго положение отъ васъ ще посрѣщнемъ ний тѣзи години празницита на Рождество Христово, нѣма да отвѣрнимъ очи отъ вашето положение, ще смы и ще бѫдемъ онѣзи иститъ ваши братя, съ не-прѣложните братски чувства къмъ васъ нашиятъ братя по кръвь, по вѣрѣ и по языка. Събрани въ божествен-ните храмове, прѣзъ настуващи тържественни дни, ний нѣма да откажимъ мыслите си отъ Васъ и нѣма да забравимъ да възнесемъ молитвите си къмъ Бога на любовната, на милостта и на свободата, за да сподоби и васъ колкото по-скоро да ся наслаждавате и вы като насъ на пълната царска милост съ пълно освобождение отъ духовното робство на Фенеръ. У насъ е живо увѣренietо че каквито ковове и да ся коватъ вы нѣма да останите отчуждени отъ тѣзи милости, която е огрѣяла вече настъ, защото сте и вы чада и синове на този и-ститъ баща на който и ний.

Туй увѣренie нека угъшава и васъ за сега, нека туй увѣренie въ сѫщото време да оякчава вашата енергия и да ви охрабри въ подвигътъ — за одържанie на народния си языъ, и за утвърденie на името което носите.

Вървайте въ непрѣложността на Евангелските истины; вървайте въ силата на положените отъ Спасителя нашъ начала; вървайте въ милостта и правосѫдіето на Августейшитъ нашъ царь и господаръ; вървайте въ нашето съчувствие и състраданie. Вървайте, — защото вѣрата е която спасява.

II СЪГЛАСИЕТО

« Отъ хылядъ и хылядъ години насамъ въ обществото на човѣчеството ся сматря че съгласието между братята е нѣщо най-хубаво и благородно, че любовта която върже братъ съ брата е чувство исто тѣй природно както е и възвишено.

Въ старытъ списания на Халдейците и на Израиля-